[2021] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 893

ਯੂ.ਏ. ਬਸ਼ੀਰ ਥ. ਜੀ.ਪੀ.ਏ. ਹੋਲਡਰ

ਬਨਾਮ

ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ

(2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3032)

ਫਰਵਰੀ 17, 2021

[ਮੋਹਨ ਐਮ ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ ਅਤੇ ਵਿਨੀਤ ਸਰਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 – ਐਸਐਸ 6 (1), 8 (1), (4), 10 (1), (3), (6), 42 – ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੱਦ ਐਕਟ, 1999 – ਐਸਐਸ 3 (1) (ਏ), (2), 4, 5 - ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ - ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ - 1984 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਧਾਰਾ 6 (1) ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਵਾਧੂ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ - ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਆਖਰਕਾਰ, ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 1994 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੈਣ ਦੀ ਧੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਕਾਨ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ) ਵਾਲਾ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੱਦ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, 1999 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ - ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਕਿਹਾ: ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ - ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ 1984 ਦਾ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ - ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਬਿਆਨ - ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ –

ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 – ਧਾਰਾ 6, 8, 9, 10 – ਆਯੋਜਿਤ: ਐਸ.ਐਸ.8 ਅਤੇ 9 ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ 'ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ' ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਭਾਵ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੱਦ ਐਕਟ, 1999

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: **1.1 ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 (ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ) ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ 17.02.1976 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸੀਲਿੰਗ ਲਿਮਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ 9.01.1984 ਦੀ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 3, 13] [896- ਐਚ; 901-ਏ-ਸੀ]**

1.2 ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ 'ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ' ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (1) ਅਨੁਸਾਰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 27.10.1995 ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 14] [901- ਡੀ-ਈ]

1.3 ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 'ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਐਸ' ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ

(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ), 26.03.1994 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ 'ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਐਸ' ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ 1,983 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ 9.01.1984 ਦੇ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ 8.07.1999 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਰੱਦ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਰੀਪੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਏ), ਜੋ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ 9.01.1984 ਦੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲਐਸ' ਨੂੰ ਖਿਤਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 26.03.1994 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 15-17] [901- ਐੱਫ-ਜੀ; 902-ਬੀ-ਐੱਫ, ਜੀ]

1.4 ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੱਥਪੂਰਨ ਖੋਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 19-21] [903- ਡੀ-ਐਚ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3032 2010

2003 (ਯੂ.ਐਲ.ਸੀ.) ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7758 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 26.03.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਗਿਰੀਸ਼ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਜਯੰਤੀ ਗਿਰੀਸ਼, ਸ਼ੁਭਾਂਸ਼ੂ ਪਾਧੀ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੋਹਨ ਐਮ ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ, ਜੇ.

ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਹਾਈ ਕੋਰਟ') ਦੇ 26.03.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2001 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 35449 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 21.10.2003 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2003 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7758 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ:

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: ਪੰਜ ਜਾਇਦਾਦਾਂ/ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ (53-3ਬੀ2, 53-2ਏ, 53-7, 53-3ਏ, 53-9), ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 3 ਏਕੜ ਅਤੇ 11 ਸੈਂਟ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਲਾਲ ਪਿੰਡ, ਮੈਂਗਲੌਰ ਸਮੂਹ ('ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ') ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਰਾਪਾਲੂ ਸਪਾਲਿਆਥੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇਮੂ ਸਪਾਲਿਆਥੀ। ਕੋਰਾਪਾਲੂ ਸਪਾਲਿਆਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇਮੂ ਸਪਾਲਿਆਥੀ ਦੇ ਸੱਤ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 9.01.1984 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਰਾਪਾਲੂ ਸਪਲਿਆਥੀ ਦੀ ਧੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਸਪਾਲਿਆਤੀ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ 30 ਸੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ 1983 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਰਾਪਾਲੂ ਸਪਾਲਿਆਥੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇਮੂ ਸਪਾਲਿਆਥੀ ਦੇ ਹੋਰ ਨੌਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਕਤ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

3. ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ') ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ 17.02.1976 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇਮੂ ਸਪਾਲਿਆਥੀ ਦੇ ਸੱਤ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਦਮਨਾਭ ਨੇ 15.06.1984 ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਮੈਂਗਲੋਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਮੂਹ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ') ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (1) ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਤਾ, ਯਾਨੀ ਪਦਮਨਾਭ ਨੂੰ 9,489.48 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੀ ਵਾਧੂ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਰੜਾ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਦਮਨਾਭ ਨੇ 1.07.1985 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸਦੀ ਮਰਹੂਮ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

4. 5.12.1994 ਨੂੰ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 9.01.1984 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਲਾਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 5,210.10 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 16.10.1996 ਨੂੰ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ 15,630/- ਰੁਪਏ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਐਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (1) ਅਤੇ 10 (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 27.10.1995 ਅਤੇ 22.1.1996 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 26.03.1994 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਸਪਲਿਆਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ 14 ਸੈਂਟ ਦਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਡੀ ਨੰਬਰ 20-6 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ') ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1993-1994 ਅਤੇ 1994-1995 ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ('ਆਰਟੀਸੀ') ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 5.12.1994 ਅਤੇ 16.10.1996 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ 2001 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਆਰ.ਟੀ.ਸੀ. ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਕਾਪੀ ਲਈ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਰਟੀਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

6. 9.05.2001 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਰੱਦ ਐਕਟ, 1999 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਰੱਦ ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਆਰਟੀਸੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰੱਦ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 12.06.2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 35449/2001 ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ 21.10.2003 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 7758/2003 [ਯੂ.ਐਲ.ਸੀ.) ਨੂੰ ਵੀ 26.03.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

8. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(i) 9.01.1984 ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਸਪਾਲਿਆਥੀ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ 1983 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ 1, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਡੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ 2000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਦਮਨਾਭ ਕੋਲ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਲੀਲਾ ਸਪਾਲਿਆਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਪਦਮੰਭ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(ii) ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 5.12.1994 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਯਾਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲੀਲਾ ਸਪਲਿਆਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

(iii) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪਦਮਨਾਭ ਦੁਆਰਾ 15.06.1984 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ 1.07.1985 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ 10 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 9 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 05.12.1994 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ;

(iv) ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਦ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 8.07.1999 ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ:

9. ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(i) ਉਲਾਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਏ ਵਿੱਚ 0.57 ਏਕੜ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 53/3ਬੀ2 ਵਿੱਚ 0.713/4 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (3) ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਤਹਿਤ ਪਦਮਨਾਭ ਵੱਲੋਂ 15.06.1984 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਅਰਥਾਤ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ;

(ii) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜ਼ੁਰਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਟੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ;

(iii) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਤਾ ਪਦਮਨਾਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (4) ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 9.01.1984 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ;

(iv) ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;

(v) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (6) ਅਨੁਸਾਰ 12.07.1996 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

(vi) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 5.12.1994 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਦਮਨਾਭ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

III. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

10. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 26.03.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.

11. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 9.01.1984 ਦੀ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

> "4. ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਰਚ, 1994 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ ੨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

12. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਤਾ ਪਦਮਨਾਭ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪਦਮਨਾਭ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇ।

13. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 'ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸੀਲਿੰਗ ਲਿਮਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ...' (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ). ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਸਾਡੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ 9.01.1984 ਦੀ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਸੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

14. ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ 'ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ' ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (1) ਅਨੁਸਾਰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 27.10.1995 ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

15. ਹੁਣ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 26.03.1994 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਸਪਲਿਆਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਸਪਲਿਆਤੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ 1,983 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ 9.01.1984 ਦੇ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ 8.07.1999 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਰੱਦ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਰੱਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

> "4. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11, 12, 13 ਅਤੇ 14 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰੀਪੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) (ਏ), ਜੋ ਬੱਚਤ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 3 (2) ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ. ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ 9.01.1984 ਦੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੀਲਾ ਸਪਾਲਿਆਥੀ ਨੂੰ ਖਿਤਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 26.03.1994 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 16.10.1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 12.07.1996 ਤੋਂ ਭਾਵ ਰੱਦ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ।

18. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:

"5. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 5 ਐਸ. ਵਾਈ. ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਕਤ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। " (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

19. ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਆਖਰਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਯੋਗ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ.

IV. ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼

20. ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ 21.10.2003 ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੱਥਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

21. ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਨ

ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੋਰ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖੇਗਾ।

22. ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

